

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăştie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERȚIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

DELA „REUNIUNEA ECONOMICĂ“.

Veste bună membrilor.

Avem plăcerea de a putea aduce o veste bună membrilor Reuniunii noastre economice din Orăştie.

Comitetul Reuniunii a înaintat încă în toamnă rugare către ministrul de agricultură, ca să-i vînză din pepinierele de pomi ale statului, cu preț scăzut altoi de meri, peri, cireși și vișini pe cari Reuniunea îi va împărți între membrii sei în chip gratuit (de cinste), îndemnându-i și prin asta la o mai bărbătească îmbrățișare a pomăritului, acest însemnat (dar de noi nesocotit) izvor de bogăție. Zilele astea am primit răspunsul dela ministru, prin care se dau Reuniunii altoile dorite, din grădina de altoi din Geoagiu, cu preț scăzut.

În urma acestui fapt, Reuniunea noastră economică cumpără în primăvara asta opt sute (800) de altoi, și anume 400 de meri: pătuli, pînici etc., 200 de peri de soiul ales, 100 cireși și 100 de vișini, pe cari îi va împărți după putință gratuit între membrii Reuniunii.

Afară de aceea va primi Reuniunea gratuit (avînd să poarte numai cheltuielile de pachetare și căraușie) 2000 de pădureți bine desvoltați de meri și 1000 de pădureți aleși de peri, pe cari îi va împărți asemenea gratuit între membrii sei.

Cu o cale Reuniunea se va îngriji de mai multe sute de surcei de altoi, meri și peri pentru pădureții de mai sus.

Deci estau membrii Reuniunii noastre economice vor avea un mare folos după aceea că se înscriu de membri.

Să grăbească deci cât mai mulți a să înscrie de membri (ajutători cu 1 cor. pe an, ordinari cu 2 cor.; pe viață cu 25 cor.) și vor primi altoi și pădureți după clasa în care se înscriu. Cu o cale să se înștiințeze care de câte altoi ar avea lipsă, ca să se poată face aici o socoteală și împărțire potrivită!

Despre ori-ce hotărîre în treaba asta (ca și despre ori-ce altă hotărîre a Reuniunii Economice), vor fi înștiințați prin »Bunul Econom«.

Reîntinerirea poporului român.

— Cercetările dlui Dr. V. Babeș —

IV.

Mai însemnată de cât în alți ani, a fost scăpătarea sau starea pe loc, — ceea-ce pentru un popor e tot atât cât scăpătare — în anii din urmă 1898 și 1899 (pe 1900 încă nu erau încheiate cifrele), în cari ani s'a văzut că morțile au fost și mai numeroase, și numai înmulțirea nașterilor au potolit în parte mersul înapoi al numărului populației. De pildă în județul (comitatul) Vlașca singur, au murit cu 1600 de inși mai mulți ca în anul celalalt. Adevărat, că și nașterile au fost mai multe ca altădată, dar' nu în aceeași măsură. (Dar' noi bucurie am simți când față cu nașterile înmulțite, morțile s'ar împuțina, căci prin asta ar spori poporul, neamul, și în România e încă lipsă de oameni!)

Ca în toate țările, scăpătarea e mai vedită la orașe decât la sate. Ce privește copiii, apoi la sate și nașterile sunt mai puține ca la orașe, dar' și morțile mai puține: pe când la sate mor cam 20 la sută de copii, în orașe mor cam 24 la sută. Dar' moartea peste tot (a celor mici cu cei mari laolaltă socotiți), e la sate mai mare ca la orașe, și așa vieța oamenilor în România făcînd socoată peste toți și peste lungimea vieților reese, că e mai scurtă în România ca în alte țări civilizate.

Pe când în alte țări țeranul trăește în socoteală mijlocie (împărțind anii trăiți de toți, pe ei pe toți), cam 50 de ani, pe atunci în România socoteala abia scoate pe țeranul român trăind peste 30 de ani. Și fiindcă este

o legătură firească între numărul morților și-a îmbolnăvirilor, se vede, firește, că țeranul român e cu mult mai mult bolnav ca alții din alte țări. Și așa fiind, ceea-ce scapă încă poporul nostru de perire, e numai nașterile cele multe ce are! În ziua însă, în care aceste nașteri vor da înapoi și morțile vor sta tot la numărul de azi sau se vor înmulți și mai tare, — scăpătarea va fi și mai repede.

La un punct superăcios ajunge în vîtătu Doctor, când asamănă înmulțirea Jidovilor în România, în aceeași țară, față de Români.

Nașterile la Ovrei — zice — sunt cu ceva mai mari și decât la Români (deși Români sunt altfel spornici, că de n'ar muri așa mulți, s'ar înmulți foarte tare). Iar' avînd în vedere că, morțile la ovrei sunt mult mai puține, ei în orașe, unde după numărul lor și după felul de sporire al Românilor, ar trebui să aibă o creștere de 800 copii, ovreii au acuși 8000. Poate însă că și cifrele despre evrei să nu fie chiar adevărate. Astfel în anul trecut (adecă în 1899) în Iași evreii s'au înmulțit încă cu 800, iar' Români s'au împuținat cu 80. Orașul acesta a sporit în 10 ani cu 11.000 ovrei, iar' Români au scăzut în el (poate mai și părăsindu-l). Dacă moartea la copii ar atrîna dela numărul nașterilor, că adecă unde mulți se nasc mulți și mor, ar trebui ca la evrei să moară copii cel puțin cât la Români, ba mai mulți, dacă se și nasc mai mulți. Și din contră. Evreii sunt a 20-a parte a populației Țării Românești. Intre 100 de morți ar trebui să fie 5 evrei, și nu sunt decât 3½! Cu alte cuvinte, evreii se înmulțesc mult mai tare ca Români. La Români murind 30 din sută, ear' la evrei abia 20, și socotind și nașterile mai spornice, dacă Evreii ar rămănea toți în Țară (în România), apoi cu vremea ar ajunge să copleșească și să chiar înlocuiască ei pe Români! În deosebi la orașe lucrul acesta nici nu

pare peste putință, dacă privim următoarele cifre:

In 1895 Românii s'au sporit în orașele din România peste tot cu 4.408 suflete
Evreii în acelaș an, în orașe, cu 3.887 »
In 1896 Românii cu . . . 2.520 »
Evreii cu 3.367 »
In 1897 Românii cu . . . 3.857 »
Evreii cu 4.120 »

Deci sporul Românilor nu dă înainte, iar' cel ovreiesc (în orașe) covârșește pe cel român! Așa că dacă și orașele din România arată o creștere de 12—13% pe an, ca cele din alte țeri, apoi asta nu e atât semn de întărirea României în ele, cât mai ales a — Jidovimii, (a Jidovimii care sporindu-se tare, își și grijește ca de ochi de copiii sei, nelăsându-i să moară cum mor copiii nostri!)

Deși — zice Dr. Babeș — dacă în România moartea ar fi ținută în granițele în care e în alte țeri înaintate, apoi pe lângă numărul nostru mare de nașteri, în 20 de ani locuitorii ar fi în țară îndoit de mulți, și atunci și puterea țerii ar crește mult și s'ar putea gândi la adevărată neatrănare de străinătate, — și de aceea propune apoi un șir întreg de măsuri și mijloace, prin cari s'ar putea ajunge la stânginirea morții. Vom arăta și ce propune D-sa.

Din țară și din afară.

— ÎNTEPLĂRILE SĂPTĂMĂNI —

— România a trecut săptămâna trecută prin criză ministerială. Guvernul

FOIȚĂ

PE DREZINĂ

(Urmare).

Și acum, când se revăzură, Traian și Iulica rămăseră o clipă muți. Printr'un ciudat instinct însă, nu-și deteră pe față cunoștința.

Iulica devenise voioasă, îndatoritoare. Față de atâta bunăvoință, coana Sultana crezù că lecția D-ei a isbutit pe deplin, și deveni mai iertătoare, mai prietenoasă.

În Dumineca următoare, Napoleon și Iulica fură invitați la Popovici la masă. Săptămâna întreagă fu pentru femeia lui Napoleon un șir de visuri extraordinare. Era cu desevîrșire absorbită în gânduri. Întreg trecutul, răscolit

dului P. P. Carp ne mai înțelegându-se cu comisia parlamentară asupra unor legi despre nouă dări, și-a dat demisia, dar' neaflându-se alții să poată forma un guvern nou în condiții mai bune, Regele a respins demisia dlui P. Carp, rămânând să formeze tot dînsul guvernul, cel mult mai schimbând în persoane.

— *Burii* au făcut săptămânile din urmă dese surprinderi Englezilor în Africa, dându-le bătăi în lupte mai mici, și firește mai fiind și ei bătuți. Zilele astea se așteaptă o ciocnire mai mare, căci mai multe coloane mari engleze vin din felurite direcții spre generalul Bota, să-l strîntoreze. În Anglia nici o pornire de pace, dimpotrivă, e vorbă să se trimită încă 30.000 de călăreți, pe cari avându-i Kitchener, crede că va repune pe Buri. Burii însă au și ei nădejde, căci în timpul din urmă duceau lipsă de arme și muniții, și acum au sosit trei corăbii cu arme și muniții nouă pentru ei.

— Marele ziar „Berliner Tagblatt“ din Berlin, scrie că România va fi luată ca a patra putere aliată în »tripla alianță« (în legătura de apărare ce e încheiată cu contract între Germania, Austro-Ungaria și Italia). Atunci aceste trei mari puteri vor sprigini România în scopurile ei politice, cari scopuri însă, zice numita foaie, nu pot fi o întindere spre Transilvania...

de vederea domnului «Trăienuș», toată copilăria ei duioasă reînvia. Monotonia, izolarea, tristețea neînțeleasă periseră acum. De să uita pe fereastră, de-a lungul liniei ferate, cele două șine ce se perdeau în zare odată cu stîlpii telegrafului, nu-și mai păreau acum posomorîte. Nu! Ele duceau ici, la câțiva kilometri, la fostul ei chiriaș, la bunul d-nul Traian, care cu vorba lui blăjîină o mângăiasă adese-ori; care adese-ori îi adusesse bomboane și la ziua ei cadouri. Avea și acum un «neseser» cu oglindă dela dumnealui...

«Doamne, ce copilă sunt de rid singură! Unde e mama să am cu cine vorbi; să ne amintim cum intram în odaie la dînsul, cum îi scotoceam prin lucruri și îi găseam scrisori cu «poze», cum îi luam din parfum și ne spălăm

AGRICULTURA

Ce se poate sămăna acum?

Toate lucrurile la vremea lor. Eată un adevăr de care prea adesea mulți plugari nu țin în destul seamă. În privința sămănatului încă se fac abateri dela acest adevăr spre marea pagubă a celor-ce-l nesocotesc.

Sunt o samă de plante, cari se pot sămăna primăvara cât de timpuriu. Nu le strică, fiind sămănate chiar și în Februarie. Între aceste se numără: plantele leguminoase, măzerichea și altele, apoi trifoiul, lucerna și orzul. Plugarii trebuie să nu lasă prilejuri potrivite pentru sămănat în Februarie; ci desghetându-se și sbicindu-se pământul, să samene fără pic de îndoială plantele numite. Dacă în urma sămănatului s'ar strica timpul, dacă ar și ninge, sămănatul din vorbă nu suferă din această pricină. Ele trag mult folos din mustul zăpezii, înaintează în creștere și luptă mai bine cu seceta, ce nu arareori se înstăpânește în timpul primăverii. Din contră, amânându-se sămănatul, astfel de plante foarte adeseori nu răsar până într'un târziu și, din pricina secetei, cresc numai cu anevoe; ear' dezvoltarea lor deplină (creșterea) este zădărnicită pentru totdeauna.

Aceste ne îndeamnă a stăruî, ca îndeosebi sămănatul trifoiului, lucernei și măzerichei, frații plugarii să-l săvîrșească cât mai de timpuriu, unde se poate chiar în Februarie.

ROMUL SIMU

cu săpunul dumnealui tridace. Am să-ți scriu mami să vie!»

Era, invederat, o schimbare. Ea însăși o vîzù cu groază, căci când voi să-și redeștepte, după prânz, bărbatul, ca de obicei, simți o silă, o sficală neobicinuită.

Nu putù să-și mai zică nici una din mîngăerile de mai nainte; nici nu-l mai șterse pe frunte, ci:

— Napoleon, scoală-te, că trece trenul! Ce e lenea asta pe tine, azi?

Când se vedea singură, o prindea o vioeșie nespūsă. Se uita la geam pe linie, se ducea la calendarul american și număra foile până Duminecă, lua șapca lui Napoleon și o pune pe cap... Liniștea o găsea numai la clavier. Acolo se adăncea în gânduri, în visuri de

soare și fără vânt, și nu vă pregețați a le veni în ajutor curățind înșivă albinele moarte și punându-le apă la îndemână.

Programul de lucru

al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului“, pro 1901, stabilit în ședința comitetului central, ținută la 31 Ianuarie n. 1901

În scopul studiării și cunoașterii referințelor economice ale agricultorilor, în cursul anului 1901 se vor ținea întruniri agricole în comunele: Bradu, Vale, Turnișor, Cichindeal, Loman, Nucet, Mag, Răhău, Dobârca și Rusciori.

Expoziția de vite de prăsilă, împreună cu distribuie de premii în bani se va ținea în comuna Ilimbav.

Cursul de altoit pomi se va ținea în Săsciori.

Cu câte un altoi măr pățul va fi dăruit fiecare membru al Reuniunii cu locuința în Apoldul-inferior.

În decursul primăverii se vor distribui între membri în mod gratuit semințe de trifoiu, napi de nutreț, cânepă italiană etc. Totodată comitetul mijlocește pentru ori-și-cine i-se va adresa, procurarea de semințe bune și ieftine.

Cu scop de-a da cultivei albinilor o extindere cât mai mare, comitetul va distribui între membrii, cari se îndeletnicesc cu stupăritul coșnițe și alte unelte ținețoare de stupărit.

Cu scop de-a lucra la răspândirea cultivei galițelor de soiu, membrii vor primi în mod gratuit ouă, găini etc., de

sa îl auzia, cel puțin, pentru întâia-
oară:

— Să-mi dați voe, în fine, să închin acest păhar în sănătatea sexului frumos. Trăească sexul frumos, pe care l-am subținut și-l voi subținea toată vieța; să trăești în fine M-me Popovici, și tu, nevastă, și femeea în fine română..

Și-și sărută femeea. Apoi obosit de vorbă și de vin, îl înecă tusa, o tusa grozavă de om gras.

M-me Popovici profită de împrejurare, ca să-și șteargă lacrimile. Era mișcată.

După masă, trecură în salon la cafea.

«Coani Sultani» nu-i mai trecea dispoziția.

— Am gust, D-le Napoleoane, să te bat la un pichet pe o băncuță. Vrei?

soiul Playmoth-Rock și eventual și alte soiuri de galițe.

Mașina de sămănat și alte eventuale unelte economice se vor pune spre folosire la dispoziția membrilor.

Între membrii din Boița și eventual din Cornățel se va sorta o vițea de rassa «Pinzgau» și eventual alt soi de animale.

Cu scop de-a augmenta colecțiunea menită pentru muzeul industriei de casă, se va face un apel către femeile fruntașe din comune, cum și către preoțimea și învățătorii noștri.

Cuptorul de uscat poame sistem Cazenille, zidit în Seliște, sau se va exarênda, sau se va pune în lucrare de-a dreptul prin comitet.

Direcțiunile «Tovărășilor agricole» și ale «Insoțirilor de credit sistem Raiffeissen» se vor recerca a face comitetului Reuniunii raport amănunțit despre activitatea din 1900; în același timp comitetul va insista pentru înființarea de asemenea așezăminte folositoare și potrivite trebuințelor economilor.

Membrii împărțâșiți anii trecuți cu sămănte de tot soiul, cu pădureți, ouă, galițe etc., se vor recerca a face comitetului raport despre rezultatele obținute.

Membrii vor primi, la cerere, pădureți meri, peri, pruni, gutui, cireși etc. În acest scop comitetul se adresează în minister cu rugarea a ne împărțâși și în a. c. cu pădureți.

În legătură comitetul va procura altoi de meri bulzești (Zarand, com. Hunedoarei) pe cari îi va împărți între membri.

— Vreau.

— Hai să vedem, care pe care. Ear' D-v. stați colea și ne fiți martori.

Ilulica șeză. Traian însă, trecu în odăea vecină, despărțită de salon printr'o ușe deschisă. Acolo se apropiă de o masă, pretextând că are de citit jurnale. În realitate, se așezase drept în fața femeii lui Napoleon, care, plină de fiori neînțeleși și de teamă, primea cu atenție semnălele pe care numai un șef de gară le putea mânui cu atâta măiestrie. Lucrul era înțeles: În jacheta doamnei Manolescu se strecurase un bilețel.

Acasă, ea îl desfăcă, îl citi în taină. Era o telegramă c. f. r., plină de sentimente:

«În numele vechei noastre prietenii, nu mă refuza. Poimâne, Marți, dînsul

Institutul de credit și economii „Albina“ va fi rugat să voteze un ajutor bănesc pentru Reuniune.

Reuniunea abonează pro 1901 foile «Revista economică», «Bunul Econom», «Erdélyi Gazda», și «Landwirtschaftliche Blätter».

Adunarea generală pro 1900 se va ținea în comuna Aciliu.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Reprezentăția teatrală dată la Oraștie Sâmbăta trecută, a fost, ca joc teatral, o bucurie și o desfătare deplin mulțumitoare pentru privitori. D-șoarele și dnii diletanți s'au achitat de rolurile lor cum nu se putea mai bine. Perfect a fost dl Dr. A. Tincu în piesa »Calea dreaptă e cea mai scurtă«, în rolul seu de major pensionat, patron al parochiei pentru care se luptă cei doi concurenți; impunătoare și cuceritoare d-șoara Zoia Adamoviciu ca veduvă tineră și cuminte; isteată în prezentarea cochetei și naivei bătrâne, a fost d-șoara Veturia Corvin; naturali și reușiți dnii Val. Orbonaș, A. Dămian, Il. Buzdugan și Remus Balomiri în rolurile lor.

În piesa a doua »Turtă sacă«, o piesă franceză de spirit, d-șoara Elena Adamoviciu a fost plină de istețime, vialitate naturală și farmec, ear' dl Cornel Popescu, să prefăcuse într'un com-plesant dar' ștregar francez, ce nu poate fi nici două minute serios cu o femeie, nici chiar atunci când îi vine

pleacă la București, am făcnd eu rost. Viu acolo pe la două. La revedere.»

Și se ținu de vorbă..

Cele dintâi clipe fură mute..

Apoi:

— Sărut mâna, madam Manolescu!

— Bună ziua, D-le Popovici!

— Nu m'aș fi așteptat odată cu capul să te ved femeea lui Napoleon..

— Nici eu pe D-ta... însurat așa repede.

— Ce face coana Luxița?

— Mersi, bine..

Apoi tăcură. Ilulica sta răzimată de coada pianului și se uita în jos. La picioarele ei Mițișor, pisoiful, tot îndemna la joc, agățându-i-se de cutele rochiei. Popovici, obosit ca de o povară, se așezase oftând pe canapea. Un glas îndepărtat îi șoptea încet la ureche

în casă în calitate »oficioasă«, ca »mar-tor« de duell!

Publicul a răsplătit cu sincere și îndelungate aplause, jocul atât de mul-tumitor al diletanților.

La urmă s'a presintat publicului un drăgălaș tablou viu: »Măța oarbă«: cinci domnișoare, dintre cari una le-gată la ochi și cu mâna întinsă, învê-luite în frumoase colori de lumină ben-galică roșie, albastră, etc.

După frumoasa producțiune a ur-mat joc până târziu.

Durere, pe cât aflăm, rezultatul material, n'a fost mulțumitor, precum se aștepta. Căci sala și arangementul costă mult de tot pentru împregiurările noastre.

D-na Victoria Erdély însă, poate fi deplin satisfăcută de succesul moral al reprezentației arangeate de d-sa: ne-a procurat o seară artistică ce a stat la înălțimea posibilă pentru un orașel ca al nostru și cu puterile noastre.

† **Milan**, fostul rege al Sârbiei, a murit la Viena Luni în 11 Febr. n.

† **Gregoriu Maior**, un ziarist din cei mai sîrguincioși și buni, fost redac-tor responsabil de mulți ani la »Gazeta Transilvaniei«, a răposat în Viena la 13 Febr. n. după o muncă cinstită și grea de 15 ani la numita foaie. D-zeu sê-l odihnească în pace.

Producțiunea meseriașilor.

Meseriașii români din Orăștie, vor da Sâmbăta viitoare seara, în sala otelu-

cele din urmă cuvinte rostite: »mersi, bine»...

— Știi că am concediu de zece zile, zise el. Sunt mutat la București...

— Da? Imi pare rău...

— Mie însă bine, foarte bine.

— Cum?

— Da, căci la București am de gând să mă stabilesc singur. Singur sau cu cineva care mi-o plăcea mie... Numai să vrea acel cineva. Aici îmi stă toată fericirea, tot viitorul, toate speranțele mele.

Și se ridică, luându-și șapca. Făcû doi pași spre ușe, apoi se oprî hotărît în fața Iulichi:

— Chestia e accelerată; trebuie sê-mi dai răspuns cu mare iuțea!; am venit expres...

— D-le Traianê, dar' nu te înțeleg!

lui „Transilvania“, *producțiunea teatrală* pe care am anunțat-o deja. Producțiunea sê dă în favorul fondului meseriașilor și are următorul program:

1. »Sêrăcie lucie« de I. Vulcan, jucată prin persoanele: dnii Petru Banciu, I. Herța, R. Ionescu, C. Budoiu, Iuliu Muntean, V. Arsenie, G. Bocan, d-șoara Roza Rațiu, Catinca Rus, Safta Adămescu, Floarea Budoiu, Sofia Bogat, Saveta Ciucurel și Ana Berian.

2. »Vecinătatea periculoasă« de Kotzebue, prin dnii P. Banciu, R. Ionescu, Iuliu Muntean și d-șoarele Sofia Bogat și Safta Adămescu.

După producție, joc.

Onoratul public e călduros rugat, a participa, căci fiind piesele tare hazlii, va afla o plăcută distracție în privirea lor.

In Austria guvernul lucrează un plan de lege pentru introducerea votului universal, ca adecă, fie-care cetățean majorean, sê aibă drept de vot la alegerile pentru dietă, fie bogat ori sêrac. Nu ca la noi, unde numai dacă plătești dare frumoasă, ai vot de alegător.

In Hunedoara sê dă la 23 Febr. n. bal din partea Reuniunii femeilor române gr.-or. în favorul fondului Reuniunii. În paușă sê va juca Romanul și Bătuta.

In Sebeș are loc la 23 Febr. n. adunarea generală a Reuniunii meseriașilor și comercianților români, și cu o cale o serată literară, după care va urma dans.

Înțelesese însă bine; se vedea după mișcările ei nervoase, după clipirile ochilor, din care zadarnic se silea sê alunge chinurile ispitei...

«Cum, va sê zică, are prilejul sê scape de închisoarea, de mormântul acela? Sê stea lângă mama ei și cu un soț bun ca d-nul Traian? O, dar' așa vis de fericire n'a avut mai sfânt în vieță o șefuleasă izolată! Ea, fată cu pian, cu dotă, cu trusou, și frumoasă, nu era menită de sigur sê se peardă lângă un Napoleon-Manolescu-Pletea, care nu știa de cât sê se ngrașe, care se ngrașase așa de mult, încât ochii îi rămăseseră mici ca două alice în fundul capului; care dormea în nesimțire, mânca și bea în nesimțire...

«Ah, de ce nu l-a călcat trenul, înainte de a-l lua eu?» (Va urma).

Mișcarea femeilor polone.

Din Lemberg (în Galiția) se vestește, că acolo s'a format o ligă (societate, însoțire) de femei polone, pentru Austria, Prusia și Rusia. Scopul ligei este cultivarea poporului polon supus azi celor trei state străine, și deșteptarea conștiinței naționale la femeile polone. Lucrarea ligei se va întinde asupra păturilor poporului polon, dar' mai ales asupra păturilor de jos. Chemarea femeilor și fetelor polone va fi de-a împintena pe bărbații lor la lucrare națională. În toate orașele mai mari din Prusia, Austria și Rusia vor fi numiți oameni de încredere și în Lemberg se va înjgheba un comitet de 15 membri, căruia vor fi supuși toți cei din alte părți. Apelul ligei închee cu aceea, că toate femeile și fetele polone din cele trei împărății, trebuie sê simtă una.

Povestea unui filer. Prin cancelariile ministeriale tocmai își sparg oamenii capul cu aceea, oare cum s'ar putea face sê se mai împuțineze scrisul cel mult ce trebuie azi făcut pentru ori-ce lipsă mică. Ar fi și vremea, căci într'adevêr atâtea treburi ce ar putea fi deslegate într'o clipă, zac jumătăți de ani, ba ani până sê le vină rëndul sê se pregătească și pentru ele scrisoarea cea multă ce sê cere pentru ori-ce fleac de trebșoară. Ca sê se vadă că într'adevêr uneori e mai rău ca de ris treaba cu atâta scris, sê spune următoarea poveste a unui filer, poveste adevêrată întemplată la Oradea-mare:

Orașul Oradea a cumpêrat dela un anumit Rosinger un petec de nemîșcător, după care direcția financiară a aruncat pe oraș o competență (dare) de 1 filer. Despre competențele acestea, fie ele și numai de un filer, trebuie sê se poarte socoteală, sê fie băgate în cărțile cele multe în care sê bagă și miile, și sê dă apoi un extras cu 36 rubrici (linii) despre ele. Așa s'a făcut și cu filerul aruncat pe cumpêrătura orașului. După-ce l'au trecut dar prin toate cărțile de lipsă, au făcut și extrasul și l'au trimis orașului cu îndrumarea prescrisă, că în 8 zile sê plătească această competență, că de unde nu, sê va cere execuția! La oraș au deschis și ei cărțile cele mari de socoteli ale orașului și au băgat provocarea pentru datoria filerului la locul seu, au împărțit apoi hârtia mai departe, și au trecut'o cu pace la oficiul de dare orășenesc. Aci iarăși nouê scrieri

prin cărți, împărțiri și îndrumări că ce să fie cu treaba asta mai departe, până în urmă a ajuns cu pace în mâna senatorului Borda. Acesta cercetând lucrul temeinic, s'a încredințat și el din extrasul cel cu 36 de rubrici, că aruncul este, după legile și rânduelile țerii, cu dreptate aruncat în sarcina orașului, și așa a adus și a scris în numele orașului hotărîrea, că suma de 1 filer e a să plăti din partea orașului la direcțiunea financiară. Hotărîrea asta a fost scrisă în curat de un cancelist, apoi dată înapoi domnului senator să-și scrie și el în curat numele sub ea, și apoi predată la oficiul de cassă a orașului, unde a fost băgat filerul prin toate cărțile de plată și de controlă, și băgat la locul său ca sumă ce e a să plăti în fie-care an de cătră oraș. După acestea, adunându-se întreg teancul de hotărîri, s'a retrimis la Direcția financiară, punând în spate și trofeul ostenelelor din lunga lui cale: cel 1 filer de dare!

Câți gendarmi avem în Ungaria? Gendarmeria ungurească (dimpreună cu cea croato-slavonă) numără: 2 generali, 217 oficeri de stat-major și superiori și 8848 de feciori, cari sunt împărțiți la 1497 de posturi (locuri). Față de Austria numărul posturilor e îndoit de mare! În Ungaria este mai întărită gendarmeria, ca în Austria, căci aici la fiecare 2088 de locuitori se vine câte un gendarm!

Sarafoff vestitul cap al bandiților naționali bulgari, e vorbă că va fi urmărit de judecată, și pedepsit pentru crimele cu cari l'a dovedit judecătoria română.

7000 de cai pentru Africa. Nu de mult a plecat din Fiume un transport de 1000 de cai pentru războiul din Africa-sudică, și se scrie, că în luna aceasta și în cea următoare se vor încărca alte 5 vapoare englezești cu 6000 de cai, recrutați din Ungaria.

Izlamul cucerește. Ziarul turcesc »Servet« din Constantinopol vestește, că în jumătatea din urmă a anului trecut: 18 familii ovreești și 8 grecești din Smyrna au trecut la legea izlamă (turcească). Mohamedanismul, zice numita foaie, face mari cuceriri și în lumea nouă, și, după cercetări mai nouă, în America trăesc azi vr'o 45.000 de

credincioși muzulmani! Numai în Statele-Unite sunt vr'o 20.000 mohamedani de curând stabiliți, și beiful lor, Mehmet Lannet a primit îngăduință dela autoritățile orașului New-York, de a înființa acolo o giamie (biserica) turcească.

Comitetul de redacție:

Președinte: **Dr. Ioan Mihai.**

Membrii: **Dr. St. Erdelyi, Ioan Mihaiu, Daniil David și Constantin Baicu.**

Proprietar - editor: **IOAN MIHAIU**

Redactor respons. **IOAN MOȚA**

Sz. 10928—1900. végr.

(156) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

A hátszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Szucs Solomonné sz. Ávrámeszk Sofia és Szucs Vine-reanna f. áneain és Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt végrehajthatónak özv. Czicz Petru alsó-szálláspataki lakós végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhirre teszi, hogy vegrehajthatónak 560 kor. tőke és 160 korona után 1886. évi május hó 5. napjától járó 6% kamatai 46 kor. 30 fill. eddigi megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 21 kor. 30 fill. és a még felmerülendő költségek iránti egy a csatlakozottnak kimondott özv. Domnariu Nikolájné sz. Blocu Anna és Domnariu Lupsának 284 kor. 16 fill. s jár. iránti követeléseik kielégítése végett özv. Czicz Petru vhajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék a puji kir. járásbiróság területéhez tartozó Alsó-Szálláspatak községi 51 sz. tjkvben A † 1—18. 22—23 rdsz. a. felvett ingatlanait, az u. o. 100 sz. tjkvben A † 1—3. ²/₃ rdsz. a. és az u. o. 215 sz. tjkvben A † 1 rdsz. a. felvett ingatlanokból ¹/₂ rész jutalékát rendszámonkénti részletekben részletezett összesen 1517 kor. 50 fill. tevő kikiáltási árban az **1901. évi márczius hó 19. napjának d. e. 10 órakor** az A.-Szálláspatak községének előjárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is elfogja adatni.

Árverelni szándékozók bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10% készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy annak előzetes birói letétbe

helyezését tanusító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik felerészét ugyan azon naptól számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 5% kamataival együtt szabályszerű letéti kézvénnyel mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint birói letét pénztáránál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóság.

Kelt Hátszegén, 1901. jan. 8-án.

Fehér,
kir. albiró.

Sz. 122—1901 végrh.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a nagyszebeni kir. járásbiróság 1898. évi 5120 számú végzése következtében Dr. Suciú Gábor hátszegi ügyvéd által képviselt „Albina“ takpénztár javára Obrézsán Iuon s. t. alsobouczári lakosok ellen 102 kor. s jár. erejéig 1901. évi január hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1168 kor. becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák, juhok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járásbiróság 1900. évi V. 1085 számú végzése folytán 102 kor. tőkekövetelés, ennek 1896. évi november hó 1. napjától járó 8% kamatai, ¹/₈% váltó díj és eddig összesen 68 kor. 2 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Alsobouczári község házában leendő eszközzésére 1901. évi márczius hó 1-én napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegén, 1901. évi február hó 7 napján.

SZENTMIKLOSI ANDRÁS
kir. bir. végrehajtó.

„HUNEDÓRA“

însoțire de anticipațiune în Deva.

Convocare.

Domnii participanți ai însoțirii de anticipațiune și credit »Hunedóra«, se invită în virtutea §§-lor 23 și 24 ai statutelor la a

XVI-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Deva, Joi la 28 Februarie 1901 st. n. la 2 ore d. a. în localul însoțirii.

OBIECTELE PUSE LA ORDINEA ZILEI SUNT:

1. Alegerea unui președinte, a unui vice-președinte, precum a doi secretari și doi scrutinători.
2. Raportul direcțiunii cu privire la activitatea consiliului administrativ și la starea casei însoțirii (bilanțul pe anul 1900, raportul comisiunii de supraveghiere și hotărârea asupra profitului curat.
3. Statorirea bugetului pe anul 1901.
4. Alegerea directorului, vice-directorului, cassarului, contabilului și a secretarului pe timp de 3 ani.
5. Alegerea membrilor în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
6. Alegerea comisiunii de supraveghiere pe timp de un an.
7. Eventuale propuneri (§. 29.)

În lipsa membrilor receruți, de peste jumătate a părților fundamentale, adunarea se va ține în înțelesul §-lui 25 din statute la 10 Martie a. c. tot la timpul și în localul indicat.

Domnii participanți pot lua parte sau în persoană, sau prin plenipotențiații lor, cari asemenea au să fie participanți fundamentali (§. 26); nime nu poate exercita însă mai multe de 20 voturi (§. 10).

În timpul încheierii bilanțului însoțirea a avut 319 părți fundamentale à 100 cor. 31.900 cor.

Din ședința consiliului administrativ al însoțirii »Hunedóra«, ținută în Deva la 30 Ianuarie 1901.

Alex. Moldovan m. p., I. Moțiu m. p., Alex. Moldovan jun. m. p.,
v.-director. director. secretar.

Active.

Contul bilanțului pe anul 1900.

Pasive.

	cor.	fil.		cor.	fil.
Cassa în numerar	9073	08	Părți fundamentale	31.900	—
În cambii	234.301	80	Dep. spre fruct. și inter. capit.	232.301	42
În obligațiuni	60.263	—	Fondul de rezervă	15.200	—
Realități	877	22	Fondul de res. special	3050	—
În mobilier; det. 10%	529	40	Reescompt	16.000	—
În conturi debitoare	4586	12	Conturi creditoare	2132	80
Taxe de protest	17	16	Profit curat	9063	56
	309.647	78		309.647	78

Spese.

Contul profitului și perderilor pe anul 1900

Venite.

	cor.	fil.		cor.	fil.
Interese la depuneri	12.813	45	Interese de excompt	22.400	01
Interese de reescompt	1671	58	Provisiuni	5684	69
Salare	4320	—	Accidente diverse și interese de întârziere	5125	15
Spese diverse (requisite de cancelarie, încălzit, luminat, serviciu etc.)	1319	36			
Contribuțiune	2566	—			
Timbru	245	08			
Taxe de prezență	752	—			
Chirie	400	—			
Deteriorarea mob. cu 10%	58	82			
Profit curat	9063	56			
	33.209	85		33.209	85

Deva, la 31 Decembrie 1900.

Ioan Lazariciu m. p., Ioan Moțiu m. p., Alexandru Moldovan sen. m. p., Ioan Simionașiu m. p.
cassar. director. vice-director.

Subsemnata comisiune de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am găsit în consonanță cu cărțile și exact.

Deva, la 30 Ianuarie 1901.

George Romanul m. p.

George Gila m. p.

Dionisiu Ardelean m. p.

Sz. 1—1901. kir. végrh.

(149) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírott kiküldött kir. bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságnak 1900. évi Sp. II 232/4 számú végrehajtást rendelő végzése következtében Dr. Draia Eneás szászvárosi ügyvéd által képviselt «Ardeleana» pénzügyi javára, Popeszk Iuon lui Maria és társai nagydenki lakosok ellen 56 korona tőkekövetelés s járulékaik erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 860 koronára becsült ingókra a szászvárosi kir. járásbíróság 1900. évi V. 618/2 számú végzésével a további eljárást elrendelte, az 1881. évi LX. t.-cikk 102. §-a értelmében jelen az árverést elrendelő végzést helyettesítő árverési hirdetmény úgy a fentnevezett végrehajtató, részére is, amennyiben ezek az árverés kitűzéséhez szükséges kielégítési joggal bírnak, avagy ezt időközben jogérvényesen nyertek volna, kibocsáttatik, illetve az árverés kitűzetik; az árverésnek a fentidézett törvény-cikk 114. §-a értelmében Nagydenken adósok lakásán leendő megtartása céljából határidőül **1901. évi február hó 25. napján délelőtt 8 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság le és felülfoglalt ingók, ugymint: széna, szekerek, kocsi, sertések, tehenek és kukoricza a legtöbbet ígérőnek a 107. és 108. §-a értelmében, készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Szászvároson, 1901. évi január hó 30. napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1147—1901.

(150) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírott kiküldött kir. bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságnak 1900. évi V. 712 számú végrehajtást rendelő végzése következtében Dr. Draia Eneás szászvárosi ügyvéd által képviselt «Ardeleana» pénzügyi javára, Licsezk Nicolae és társai perkászi lakosok ellen 340 korona tőkekövetelés s járulékaik erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 918 koronára becsült ingókra a szászvárosi kir. járásbíróság 1900. évi V. 712/2 számú végzésével a további eljárást elrendelte, az 1881. évi LX. t.-cikk 102. §-a értelmében jelen az árverést elrendelő végzést helyettesítő árverési hirdetmény úgy a fentnevezett végrehajtató, mint a foglaltató és felülfoglaltatók részére is, amennyiben ezek az árverés kitűzéséhez szükséges kielégítési joggal bírnak, avagy ezt időközben jogérvényesen

nyertek volna, kibocsáttatik, illetve az árverés kitűzetik; az árverésnek a fentidézett törvény-cikk 114. §-a értelmében Perkászon adósok lakásán leendő megtartása céljából határidőül **1901. évi február hó 25. napján délután 3 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság le és felülfoglalt ingók, ugymint szekerek, széna, sertések, borjúk, üsző és tehenek a legtöbbet ígérőnek a 107. és 108. §-a értelmében, készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Szászvároson, 1901. évi január hó 30. napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 66—1901 végrh.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagy-szebeni kir. törvényszék 1898. évi Sp. III 185/4 számú végzése következtében Dr. Suciú Gabor hátszegi ügyvéd által képviselt «Albina» takpénztár javára Dilerte Iakob s. t. osztroveli lakosok ellen 122 kor. s jár. erejéig 1901. évi január hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 686 kor. becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák, disznó, törökbuza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járásbíróság 1900. évi V. 1239/2 számú végzése folytán 122 kor. tőkekövetelés, ennek 1896. évi márczius hó 22. napjától járó 8% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és eddig összesen 77 kor. 71 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig osztroveli község házában leendő eszközlésére **1901. évi február hó 20. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is, el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegen, 1901. évi február hó 4. napján.

SZENTMIKLOSI ANDRÁS
kir. bir. végrehajtó.

SPICUIRI LITERARE

Pe jumătate de an . . . 1 cor.

Orăștie, 2 Feb. v. 1901.

Pe un an întreg . . . 2 cor.

ECOUL

În pădurea 'ntunecoasă
Unde vin din când în când,
Intr'o zi de Mai, divină,
Stam la umbra ei, cântând:

»Cine, pentru o femeie,
Tinereța-și abătù?»
Ear' ecoul din pădure,
'Mi-a răspuns îndată: — Tul

»Și atunci cine poate
Fericirea s'emi redea?»
Ear' ecoul din pădure
'Mi-a răspuns îndată: — Ea!

Radu D. Rosetti.

MAXIMELE LUI MAHOMET

Plătește muncitorului până nu
i-se usucă sudoarea pe frunte.

Adevărata bogăție e bogăția
inimii.

Om puternic e cel care se
biruie pe sine.

Fericit cel care se folosește
de pilda altuia.

Când îlesnești împlinirea unei
fapte bune, e ca și cum ai fi
făcut'o tu.

Omul care se căiește, e ca
omul care n'a păcătuit.

Cinstește pe femeia cinstită.

Rugăciunea e arma credin-
ciosului.

De te laudă, de te vorbește
de rău, tu fii îngăduitor.

Nu mori dacă ceri un sfat.

Iertați greșelile oamenilor buni.

FABULĂ ARABĂ

Un lup fiind prins în cursă,
făgădui că nu va mai mânca
carne ci numai iarbă, ori cel mult
pește; — și numai așa scăpă. Pe
când se întorce acasă prin pădure,
iacă un porc.

— Ce frumos pește, zise
lupul, și ce toame 'mi-e!

Și se repezi la el și-l mâncă!

Peatra de Opal

Legendă Mithologică

DE

Carmen Sylva

Ori-ce frunză re'nverzește,

Ori-ce rîu apele-și crește.

Era noapte și fecioarele preo-
tese plecaseră să se culce. Numai
una singură rămăsese de pază,

lângă focul altarului în Templul
Hestiei. Era atât de frumoasă
în vestmintele ei albe, încât Arte-
misa, Zeița Curățeniei, își oprea
razele pe lespezile Templului s'o
privească, ear' undele mării se
luptau, alergând să-i atingă picioa-
rele!...

Se spunea, că în nopțile ei de
veghe, cu glas gingaș, priveghi-
toarea o striga necontentit: „Myglis,
Myglis!...“, pentru-ca frumoasele-i
pleoape cu lungi și umbritoare
gene să nu-i fie împovărate de
somm.

Ochii ei, ca marea la apusul
soarelui, erau plini de tainice
focuri, într'atât, că întâia preo-
teasă, cu grije căutând la dînsa,
își zicea: »Prea arzătoare îi este
privirea!... Să fie oare oglindirea
flăcării ce păzește, ori numai
văpaia extazului sfânt!?!...«

Fragedele-i buze de copil, în-
durau par'că în silă tăcerea în-
delungată a nopții, ca și cum,
dacă ar fi îndrăsnit, le-ar fi des-
chis cu un duios cântec de păse-
rică!...

De-odată, ce minune! Focul,
ațîțat ca de-o mână nevăzută, is-
bucni în pale mari de flăcări, până
sus la acoperiș; ear' stâlpii de
marmură, roșii și străverzii se
făcură. Frumoasa copilă, ca o
statuă de Zeiță, fu scăldată în
lumina ce creștea mereu, până

tăeți și care nu. Mă rog, dacă-i drac, ce nu ți-a putea face!?

Intr'un târziu se scoală Noe, cu capul greu, par'car fi fost de peatră, buimac și par'că-i urlă o sută de câni în cap. Amețit, porni acasă, uitând că are de lucru.

Când mergea, i-se împleticeau picioarele, ca când n'ar fi fost ale lui, și se cumpănea când la dreapta când la stânga, amuș înainte, amuș înapoi; ba, ca să pue vîrf la toate, mai trăgea și câte un isbai ori o trântă bună de pămînt, de nu-i mai venia să se scoale. Capul îi umbla bălălau neputendu-l stăpâni de loc și toate câte le vedea, par'că se învîrteau împrejurul lui, ca la horă.

Ca vai de el ajunsese acasă, și a prins a batjocori pe toți, cu mamă, cu copil, așa din senin; ba încă avea harțag de bătae și n'a mai conținut cu gâlceava, până hăt pe urmă, când căzú pe o laiță și dormi dus.

A doua zi se mai desmetici, dar' il durea capul strașnic; o slăbie avea în tot trupul de l'ar fi trântit și un copil, și nu era bun de nici o treabă, așa era de slab. Se scula de ici și se puneă dincolo, ar fi vrut tot să șează. Căscă gura cât o șură, se întindea mereu și ar fi vrut tot să doarmă. Se tot uita la soare să vadă îi mult până în seară, ca să-i vie vremea somnului. Gust de muncă n'avea de loc, ca cum nu-i cănelui să lingă sare. La mîncare nici nu se gîndea, de cât ceva acru ar fi beut cât zece.

A treia zi, tot era cam ciurmurluit o leacă, dar' și-a adus aminte de porunca lui Dumnezeu

și cam cu greu porni să vadă corabia. Când colo, nu vede nici corabiă, nici lucrători, nici o unealtă, nici nimic, par'că le izărise Dumnezeu de pe pămînt.

Se înciudează, se crămăluște că cine șa găsit de lucru cu corabia lui. Intreabă încolo, încoace, și pe ăsta și pe cela, dar' nimeni nu i-a putut da răspuns, nici că-i lae, nici bălae. Se mai învîrte, se mai sucește, se mai scarpină în cap, mai pufuește, dar' tot degeaba.

S'a dus acasă și întreabă cum se face, de corabia lipsește. Cei de acasă, au strîns din umeri, fără să știe de vre-o samă. Atîta i-au spus, că alaltă-eri s'a burzuluiit rău cu toți, batjocorindu-i și spunend vorbe nesocotite, cum îi venea la gură; mă rog a făcut ceea-ce nu mai făcuse nici odată de când îi, de îngrozise pe toți, cu mic cu mare, ne ținend seamă de nimic.

S'a scărbit strașnic de ceea ce a auzit că făcuse, îi venea să între în pămînt de rușine și de greșală; dar' când a vèzut că vremea se apropie, el nu făcuse nimica și că drept acum a căzut în păcat, a prins a se ruga lui Dumnezeu și zi și noapte, ca să-l izbăvească de greșala ce-o făcuse fără de voia lui.

Dumnezeu i-s'a arătat în vis, l-a muștrat pe Noe de aceea-ce a făcut prin mijlocirea temei, și i-a spus că de altă dată să nu se mai ia după muere, că ea te duce pe calea cea strîmbă, de multe ori.

— Amu, ca să faci corabia mai în pripă, să te duci în pădure și să-ți aduci aminte, care copac l-ai tăiat întâiași dată, pe acela să-l tai, c'apoi celelalte

toate au să se facă la loc, corabia — cum au fost mai înainte.

A doua zi Noe s'a sculat cu noaptea în cap, s'a rugat lui Dumnezeu că l'a izbăvit de păcat, și a pornit la lucru.

I-a fost cam greu până ce a găsit copacul, care l-a tăiat întâi, dar' cum l-a găsit, l-a și tăiat. Cele-lalte lemne, ele singure s'au dus și s'au făcut corabie, după-cum au fost; așa că Noe a putut fi gata și pus în cale pentru vremea și mânia lui Dumnezeu ce avea s'o dea asupra fiilor celor neascultători și fără stăpâni.

Iacătă cine a scornit *rachiul*, căci el e beutura din vorbă și iacă ce a pătimit moș Noe cu beutura dracului.

S. Teodorescu-Kirileanu.

ȚIGANUL LA VOTRIT

Un fecior trimise pe un unchiu al seu într'alt sat, ca să pețască o fată bogată. El îi dete de tovarăș pe un vecin, care era de neamul lui Faraon, ca să pue și el vre-o vorbă bună.

După-ce votrii ajunseră la locul cu norocul, părinții fetei începură să întrebe, ce fel de om e feciorul și ce avere are.

„Nepotul meu are doi boi“, răspunse unchiul feciorului.

„Ba patru!“ îndrepta Țiganul, care voia să-și laude vecinul cu ori și ce preț.

„Mai are și doi cai“.

„Ba patru!“ grăi și de astădată Țiganul.

„Și o sută de oi“.

„Ba două sute!“

„Dar' de un ochiu nu prea vede bine.“

„Ba de amândoi!“ îndrepta Țiganul, gîndind, că cine știe, cum și-a lăudat vecinul dă bine.